

פני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מקלחת ציון

פרשת תולדות - תפילה שלא יהיו צרות

הצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ" שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.ש. כדורי שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן אהרון וב"ב רז דוד בן לאה וב"ב נתנאל בן ג'ינה

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רחמי בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רחמה אילן בן ג'ולייט יפית שרה בת ג'ינה דרור בן סופיה אנאל חביבה בת שולמית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית דוד עומרי בן יהודית שושנה שירה בת סילביה שמעון בן שולמית סיון רבקה בת אלן אסתר לאה בת תמר אברהם גורג'י בן דליה אפרת אורן בן נעמי

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו זרי בן ימנה אילנה בת רחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית דניאל בן שרה אושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה מיטל בת שושנה לימור בת פרידה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחא- בריאות ואריכות ימים סימי בת סוליקה מיכאל יהודה בן מרים אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן נדימה עינת בת רחל ברכה רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה קסגש בת דיגנט רחמי בת סבריה יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט נעימה בת שרה יהודה לייב בן אסתר מלכה נעם אלימלך בן אושרית- ר"ש ובריאות איתנה לימור בת פרידה יניב בן פרידה מאיה בת עדי אורן בן פרידה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

"וַיַּעֲתֶר לוֹ ה' וַתֵּהָר רַבָּקָה אֲשֶׁתוֹ" (בראשית כ"ה, כ"א)

מתפלל כמו שצריך, אלוקים אומר: "אני אעשה לך בעיה כדי להביא אותך לתפילה!"

הגמרא (נדרים ס"ד) אומרת: למה האימהות הקדושות שלנו היו עקרות? הרי אנחנו רואים שכל ערביה מביאה ארבע עשרה ילדים ואילו האימהות הקדושות והצדקניות: רחל, שרה ורבקה שפרסמו את שם ה' בעולם צריכות להיות עקרות?

אלא שהקדוש ברוך הוא מתאוה לתפילתן של צדיקים. צריך להבין, אם הן לא היו עקרות וכי חלילה הן לא היו מתפללות לבורא עולם?

הן כמובן היו מתפללות, אבל לא בדרגה ולא בעוצמה של אישה עקרה. הבעיה מגיעה מהשמיים כדי שנפתח את הפה ונתפלל.

לכן **תפילה** זה ראשי תיבות **תפילה פתרון ישיר לכל הבעיות**. ואילו המילה **בעיה** היא ראשי תיבות: **בורא עולם יפתור הכל**.

איך הוא יפתור הכל? על ידי מטה הקסם שנקרא תפילה. בכוח התפילה אפשר לשדד את כל מערכות הטבע בעולם.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
חבר הרבנות מבשרת ציון

המילה "וַיַּעֲתֶר" זה מלשון עתר שזה קלשון שהופך את התבואה. כך הצדיק הופך את מידת הדין למידת הרחמים.

לכאורה צריך להבין למה מופיע קודם הפתרון ואחר כך הבעיה. "וַיַּעֲתֶר יַצְחָק לַה'" (בראשית כ"ה, כ"א) זה הפתרון. "כִּי עֲקָרָה הָיָא" זו הבעיה.

לכאורה צריך לכתוב להיפך קודם כל לכתוב את הבעיה ואחר כך את הפתרון. בעולם שלנו יתכן שיש בעיה של עקרות והרופא אומר לבני הזוג: "אני מצטער, אבל אין סיכוי שיהיו לכם ילדים".

אבל בתורה הקדושה אין דבר כזה. "ויעתר יצחק לה'- **תדבר עם הקב"ה**". מי שנותן הריון זה רק אלוקים. יש לו בלעדיות על המפתח. בורא עולם לא מסר אותו לשום מלאך, כמו שכתוב: "וַיִּזְכֹּר אֱלֹקִים אֶת רַחֵל וַיִּשְׁמַע אֲלֶיהָ... וַיִּפְתַּח אֶת רַחֵמָהּ" (בראשית ל, כ"ב). מי שסגר את הרחם הוא גם פותח, וכן "וְהָיָה פֶקֶד אֶת שְׁרָה פֶאֶשֶׁר אָמַר" (בראשית כ"א, א).

לעצם השאלה, איך מופיע הפתרון לפני הבעיה? רבינו בחיי אומר: **אתה יודע למה באים בעיות? כי לא מתפללים. אנשים חושבים שאישה, פרנסה, ילדים ואושר זה מובן מאליו!**

העובדה שלא התפללו כמו שצריך עד היום זו הבעיה! העובדה שרבקה עקרה זו לא הבעיה, אלא שכאשר בורא עולם רואה שהאדם שאנן ומקבל את כל המתנות שלו כמובן מאליו ולא

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלימה
לנוראל בן אסתר

לרפואה שלימה
לאיידה חיה בת אסתר
ולילד אלחנן רפאל בן איריס
ולילד אורי חיים בן שלי

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה
לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי

להצלחת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב
לרפואת הנפש והגוף של יהודה אריה בן רחל ברכה

העלון מוקדש לע"נ יצחק בן רבקה ז"ל

צאת לכת

שעה	כנסת לכת	צאת לכת	יבין חס
17:49	17:14	16:03	י"ט
17:44	17:12	16:21	ת"א
17:44	17:12	16:21	מ"ב
17:48	17:15	16:23	כ"ב

שואל ומשיב בהלכה - חנכה - חלק א'

מה העניין בהדלקת נרות חנוכה? האם אישה יכולה להדליק את הנרות במקום בעלה?

שאלה:

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

תשובה:

בתקופת בית המקדש השני מלכי יוון גזרו גזירות על ישראל. הם עמדו עליהם להשכיח מצוות התורה ולבטל אותם מדתם. לא הניחו להם לעסוק בתורה ובמצוות. היוונים נכנסו להיכל בבית המקדש ופרצו בו פרצות. לישראל היה צר מאוד מפניהם עד שה' ריחם עליהם והציל אותם מידם. בני החשמונאים הכוהנים הגדולים גברו עליהם והושיעו את ישראל מידם.

כאשר החשמונאים נכנסו להיכל במקדש ורצו להדליק את המנורה הטהורה, הם לא מצאו אלא פך אחד של שמן טהור. היה בו כמות שמן כדי להדליק את המנורה ליום אחד בלבד. נעשה נס והדליקו ממנו במשך שמונה ימים. אותו יום שבו פך השמן נמצא היה ב-כ"ה בחודש כסליו. לכן חכמים שהיו באותו דור תיקנו לעשות שמונה ימים אלו ימי משתה ושמחה. מדליקים בהם נרות כדי לפרסם את הנס.

נשים חייבות בהדלקת נרות חנוכה. למרות שבדרך כלל נשים פטורות ממצוות עשה שהזמן גרמא - הן חייבות בנרות חנוכה מכיוון שגם הן היו באותו הנס. (רמז לדבר "ואמרה האשה אמן" (במדבר ה, כב) - א-ארבע כוסות בפסח, מ-מקרא מגילה בפורים - נ-נרות חנוכה. נשים חייבות במצוות אלו, למרות שהן מצוות שהזמן גרמא).

לכן אם הוא לא יכול להדליק את הנרות בביתו, כגון שצריך לנסוע למקום רחוק, ראוי ונכון שימנה את אשתו שתהיה שליחה שלו להדליק את הנרות במקומו. כך הוא יוצא ידי חובה אפילו אם הוא לא נמצא בשעת ההדלקה.

כחו של משפט

להלן סיפור שמעובד מתוך הביטאון 'קול ברמה' שעורך ר' משה מיכאל צורן הי"ו, דברים מפי הגאון הרב יצחק זילברשטיין, הרב של שכונת רמת אלחנן בני-ברק. יש בו כדי ללמדנו עד כמה כל משפט שיוצא מהפה שלנו עשוי לפעול באופן חיובי או חלילה משפט הרסני עלול לגרום לנזק בלתי הפיך. לא בכדי דרשו רבותינו: "מחיה מתים - במאמרו". כלומר על ידי משפטים חיוביים שיוצאים מפינו ניתן אפילו להחיות מת, הכוונה לאדם שבור ורצוף. להלן הסיפור:

ת"ח הזדמן בימי בין הזמנים לחנות מכולת ברחוב הראשי של המושבה ראש פינה. הוא נכנס לשם כדי לרכוש מוצרי חלב למשפחתו ששהתה בצימר. הוא הבחין שהחנות מסודרת מאוד. כל המוצרים מונחים בצורה מאורגנת באופן שאפשר להגיע מיד לכל מוצר בלי לטרוח ולחפש הרבה. ניכר היה שבעל המכולת תכנן את חנותו בצורה מיוחדת במינה.

"ניגשתי אל בעל החנות ושיבחתי אותו במלים פשוטות על הסדר המופתי שרואים בחנות שלו. הדגשתי שלא בכל חנות יש סדר כזה. אם המצב כאן שונה, סימן שאתה אדם מסודר מטבעך, וזו עצמה תכונה מאוד טובה ונכונה. האיש נהנה מאוד מהדברים ושירת אותי אחר-כך בצורה מיוחדת. הוא אפילו ליווה אותי בדרכי החוצה תוך שהוא משבח את השם ותורתו."

"זה היה אשתקד. גם בשנה האחרונה שהייתי בראש פינה בימי בין הזמנים של חודש מנחם-אב. נכנסתי לחנות המכולת ההיא. אני עצמי שכחתי כבר ממה שהיה אשתקד ומהמילים היפות שאמרת לי לבעלים של החנות. אבל הוא, הבעלים, לא שכח."

"מיד כשנכנסתי למכולת האיש קפץ עלי ואמר: 'אתה היהודי החרדי ששיבחת אותי לפני שנה, נכון?'. כשהודיתי ב'אשמה' הוא אמר: 'אתה לא יודע מה קרה מאז'. הוא סיפר שכאשר שיבחתי אותו בשנה הקודמת, גם אשתו היתה בחנות ושמעה את הדו-שיח. הוא המשיך ואמר: 'מיד כשיצאת מהחנות אשתי ניגשה אלי בעיניים דומעות ואמרה לי: 'בעלי היקר, מעולם לא שמעתי לקוח שמדבר כך. מעולם לא שמעתי מישהו שנכנס למכולת ואומר מחמאות על הסדר המופתי בחנות. אם מי שעשה את זה הוא יהודי חרדי, אני רוצה לפחות להתחיל להדליק נרות שבת'."

"מאז בכל יום שישי היא מדליקה נרות שבת". תוך כדי טפיחה חזקה על השכם הוא מוסיף: 'העניין לא נגמר בכך. אחרי הדלקת נרות שבת אני משתדל ללכת לבית הכנסת להתפלל. אחרי התפילה אנחנו עושים קידוש ומשתדלים ככל האפשר לשמור על השבת'."

"ההפתעה הגדולה שלי היתה", האברך סיפר בהתרגשות, "כאשר בעל המכולת סיפר לי שבנו הקטן שראה את הדלקת הנרות והקידוש, ביקש גם הוא ללכת איתו לבית הכנסת. ההורים עד מהרה 'נאלצו' להעביר אותו לגן דתי בראש פינה" בעל המכולת סיים ואמר: "הכל קרה בגלגל!". כמה כוח יש במשפט אחד שאדם מוציא מהפה!

לשמיעת השיעורים של הרה"ג אליהו פינחסי יש להתקשר 073-3718395

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט?"

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

מינויים

לקבלת העלון חנם במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnneEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון,

חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084

כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי

בטל' 052-6329144

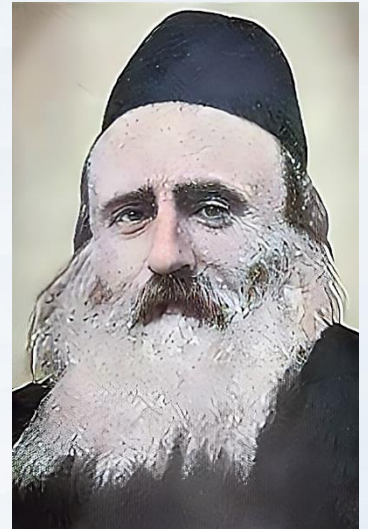
(הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כְּמִלְאָכִים – האדמו"ר הרב דוד בורנשטיין זצ"ל

האדמו"ר הרב דוד בורנשטיין זצ"ל- נולד בראש חודש אלול בשנת ה'תרל"ו (1876) בנאשלוסק. בן בכור לאביו. משחר ילדותו ניכרו בו כישרונות מופלאים. בעל תפיסה מהירה וזיכרון נפלא, ישרות לב ונפש עדינה. בצעירותו למד אצל סבו והיה קשור אליו באופן מיוחד. כשהגיע לגיל אחת עשרה סבו העיד עליו כי הוא בקי בכל חלקי הי"ד החזקה לרמב"ם. כאשר הגיע לגיל מצוות הסבא התבטא ואמר: "הוא כבר אדם שלם". גם לאחר נישואיו בגיל 17 המשיך ללמוד ולגור בבית סבו. בשנת ה'תרס"ח (1908) התחיל לכהן כרב בעיירה וישגורוד ופתח שם ישיבה. רבינו מעולם לא החניף לאיש ולכן סבל רבות מכמה גבירים. במלחמת העולם הראשונה עבר ללודז'. לאחר המלחמה שימש כרב של טומשוב. בשנת ה'תרפ"ו (1926) אביו נפטר והוא התחיל לשמש כאדמו"ר. בהמשך שימש כאדמו"ר באוטווצק. לאחר מכן עבר לפאביאניץ הסמוכה ושם התיישב בלודז'.

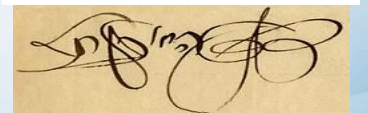

הקים רשת ישיבות בשם 'בית אברהם' (על שם סבו). הוציא ירחון בשם זהה במטרה להפיץ את שיטת הלימוד של חסידות סוכטשוב. שימש כחבר באגודת הרבנים בפולין וכחבר מועצת גדולי התורה של אגודת ישראל. בשנת ה'תרצ"ט (1939) הגרמנים נכנסו ללודז'. כעבור זמן קצר הגיעו גם לבית רבינו. הם היכו אותו וגזזו את זקנו. כאשר הסכנה לחייו גברה, חסידיו הבריחו אותו לוורשה. גם בגטו הרביץ תורה לעדרים. **גאון בנגלה ובנסתר. רבים פנו אליו ונושעו. אלפי חסידים הסתופפו בצילו.**

נפטר ב-ח' כסליו ה'תש"ג (1942) בוורשה. בשעת יציאת נשמתו צורת רבינו השתנתה מאוד. הוא היה נראה כלהבת אש גדולה עד שלא ידעו מה מתרחש (על פי עדות אנשים שנכחו בשעת מעשה). חי כ-66 שנים. ציונו בבית העלמין ברחוב גנשה סמוך לאוהל שעל קברו של הגאון ר' שלמה זלמן ליפשיץ (בעל 'חמדת שלמה', הרב הראשון של וורשה). מכיוון שאי אפשר היה אז להקים מצבה, לא יודעים היום בדיוק היכן הקבר נמצא. כמעט כל משפחתו נספתה הי"ד למעט בנו ר' אברהם. אחיו ר' חנוך מילא את מקומו באדמו"רות.

סבא (מצד האב): האדמו"ר ר' אברהם (מייסד חסידות סוכטשוב). **סבא (מצד האם):** ר' ליפמאן ליטמנאוויטש (חתן ה'תפארת שלמה' מראדומסק). **אביו:** האדמו"ר ר' שמואל (בעל 'שם משמואל'). האדמו"ר השני לחסידות סוכטשוב). **אימו:** מרת יוטא לאה. **אשתו:** מרת אסתר בת ר' מוטל וויינגורט. **מרבתי:** סבו, ר' אברהם. אביו, ר' שמואל, ר' יצחק שלמה ליברמן מאוזרקוב. **מתלמידיו:** ר' אריה צבי פרומר הי"ד (הגאון מקוז'גילוב), ר' אברהם וינברג הי"ד (ה'ראשית ביכורים'), ר' יהושע משה אהרנסון.

בראש השנה, לפני תקיעת שופר, כל הבחורים שהיו צריכים להתייצב לגיוס הצבא הפולני באותה שנה עברו בתוך בית המדרש לפני רבינו. רבינו הצדיק בירך את כולם. מעשה בבחור, אשר היה מודרני במקצת. הוא כשלעצמו לא היה חסיד סוכטשוב. אבל אביו היה מחסידיו המובהקים של רבינו.

בראש השנה לפני תקיעת שופר, כנהוג, עבר גם הוא בין הבחורים וביקש להזכיר את עצמו כי הוא עומד לגיוס הצבא בשנה זו. רבינו לא הביט אליו כלל ולא השיב לו מאומה. הבחור יירא לנפשו ובעשרת ימי תשובה נכנס ביחידות אל הקודש פנימה עם אביו. שוב הזכיר את עצמו בעניין גיוס הצבא. רבינו הרים את עיניו והשיב: "הרי אתה עובד בבית חרושת, מוטב שתעבוד בצבא. מישהו הרי חייב ללכת אל הצבא כדי שהם לא יאמרו שהיהודים לא רוצים ללכת כלל לצבא."

האב והבן נותרו לעמוד נדהמים לפני רבינו. הם לא יכלו כלל להירגע מן התשובה. כעבור מספר דקות הבחור הזכיר שוב את עצמו לפני רבינו, אבל שוב הוא לא קיבל כל תשובה. האב פנה אל רבינו והתחיל לומר בפניו את כל מעלותיו של בנו, אלא שרבינו לא הניד עפעף. לבסוף האב הזכיר כי בנו מקיים ביותר מצוות כיבוד אב ואם ונזהר בה מאוד.

"את כל כספו", האב סיפר לרבינו, "הוא נותן להורים. עבדו הוא משאיר רק את הכסף שזקוק לשלם לנסיעה בסך של 20 אגורות בלבד". רבינו אז התבטא בלשונו: "כזה כיבוד אב, הוא כמו לימוד תורה והוא צריך להשתחרר מן הצבא". כאשר הבחור הגיע אל המגייסים, הוא הועמד אחרון בתור. עד שהגיעו אליו היה להם די והותר מגויסים. הוא השתחרר מהצבא ולא גוייס כלל כברכתו של רבינו.

מעשה בבחור שעבר לפני רבינו בר"ה לפני תקיעת שופר וסיפר כי הוא קיבל זימון להתגייס לצבא. כאשר רבינו ראה אותו הוא הפטיר לעומתו: "הרי אתה יהודי!". כאשר הבחור התייצב בתור להתגייס לצבא הפולני, אחד מהרופאים אשר היה צריך לבדוק את המתגייסים נכנס לחדר. הרופא ראה את הבחור הזה וצעק: "יהודי מזוהם! כאלו אנשים אני לא בודק. אני לא צריך אותם פה. תסתלק מיד מכאן!". הבחור עשה כדברי הרופא ולא גויס כלל לצבא.

אחד מחסידיו סיפר: בשבועות הראשונים לפרוץ המלחמה חשבתי אני ואחי לנסוע לרוסיה, שכן ידענו כי יד הצורר לא תגיע עד לשם. אחי נסע מפולין ללא נטילת רשות וללא ברכת פרידה מרבינו. אני החלטתי לבקש רשות נסיעה מרבינו. נכנסתי ואמרתי כי אחי נסע כבר וכי גם אני חושב לעשות כמוהו ולנסוע.

רבינו השיב לי: "עכשיו אני לא יכול לענות לך תשובה, תבוא מחר". למרות הסכנה שהיתה ללכת ברחוב וביחוד לאדם בעל חתימת זקן חזרתי למחרת ונכנסתי לרבינו. כשנכנסתי רבינו פנה אלי ואמר לי: "חשבתי היטב על ענייך, לא תצטרך לנסוע כלל. אתה תחיה את המלחמה ותישאר גם לאחר המלחמה אותו יהודי כשר" ... ואכן, כפי שאמר רבינו כך היה.

מעשה חסד ושכרו

בהבנה. תשקול טוב את העניין".

המחותן אמר כי הוא צריך להתייעץ עם רבנים. הם סיכמו שהוא יתקשר אחר כמה ימים ויחליט. כל צלצול טלפון הקפיץ אותי מן המקום. בסוף הגיעה התשובה: הרב קבע שכרגע התשובה שלילית, כלומר: הם עוזבים את השידוך. אבל, וכאן מגיע האבל הגדול, עדיין לא אומרים זאת, אלא מחכים.

למה? מכיוון שאנחנו ערב יום כיפור. הרב אמר שיום כיפור יכול לשנות הרבה. תפילות יכולות לבקוע שערים. יש תקווה שיקרו ניסים! לקחתי את המילים ברצינות. החלטתי להתמסר ל"תשובה", תפילה וצדקה מעבירין את רוע הגזירה. אני לא זוכרת את התפילות שהתפללתי ביום כיפור. רוב הזמן בכיתי.

אני לא יודעת מה היו התפילות של החתן. בדבר אחד לא היה לי ספק. התפילות שלי היו סוערות מאוד. יומיים לאחר מכן כשסיפרנו במקרה לעסקן רפואי את הסיפור העצוב הוא ניסה לברר עוד אי אילו פרטים.

העסקן התקשר אחרי יום. הוא היה נסער מאוד. הוא ערך בירור וקיבל מידע שבהחלט יש סיכוי למצב שלי והרופאים לא צדקו. יש לו הוכחות על נשים שהצליחו להיוושע במצב זה למצבי. השמחה בבית הרקיעה שחקים. הודענו למשפחת החתן את הבשורה הנפלאה הזו. יחד הודינו לה' על הנס שגמל איתנו. שבוע שלם הלכתי מאושרת.

לאחר מכן נודע לנו שהעסקן הזה טעה. חזרנו שוב לנקודת ההתחלה. שוב ריחפה השאלה הגדולה: מה יהיה? מבטלים את השידוך? אבל מכיוון שזה היה כל כך סמוך לחתונה הרב החליט שלא צריך לבטל את השידוך. אם כך יצא מהשמיים, אז כנראה שהזיווג הזה צריך לצאת לפועל.

אף אחד לא הבין את מהות החופה ואת בכי התמרורים שלי. עמדנו מתחת לחופה ובכינו על ילדים למרות שידענו שעל פי הרפואה אין שום סיכוי. היום אנחנו נשואים באושר, ב"ה.

פחות משנה אחרי החתונה התברר לכולם שיש לנו סיכוי לילדים, ועוד איך שיש! אז נולד הילד הראשון. הרבה יותר מוקדם מאחרים שעל סיכוייהם להביא ילדים לא הוטל סימן שאלה כה מכריע.

לצד הישועה זכיתי לדבר נוסף - הידיעה על כוח התפילה. ה' שומע את התפילות והדמעות. הן עולות לפני כיסא הכבוד. הן פועלות אצל שומע כל בכיות. לפעמים לוקח זמן עד שרואים שהן התקבלו. לפעמים התוצאה מגיעה אחרי כל הצער. לפעמים אנחנו כלל לא רואים את התוצאה. אבל תמיד הן מתקבלות!

להלן סיפור מופלא שמעובד מתוך 'ניצוצות'. יש בו כדי ללמד אותנו עד כמה התפילה יכולה לבקוע רקיעים ולשדד את כל מערכות הטבע. להלן הסיפור מפי בעלת המעשה:

היתה לי ילדות רגילה ושלווה כמו כל אחי ואחיותי. בחוג שלנו מתארסים בגיל צעיר יחסית. את ארוסי חגגו בצורה נפלאה. הורי היו מאושרים מהאוצר שזכו בו כחתן לבתם. רציתי לסיים את הלימודים ולכן סיכמנו שנחכה תקופה.

חודש אחד בלבד עבר. כבר הרבה זמן סבלתי מכאבי ראש חזקים. המשפחה מסביב נזפה בי: "את לא אוכלת. תראי איך שאת נראית". במשפחה החליטו להאשים את כאבי הראש שאני עוברת בעקבות הלחץ שבו שאני נמצאת.

לא היה לי זמן להתייחס לכאבים האינמיים שהלכו והתעצמו. יום אחד בלי שום התראה התעלפתי. בבית הרפואה הרופאים היו המומים מהגידול שהתפתח במוחי. הם נתנו לי 10% של סיכויים לחיות. הייתי רק בת 18.

הורי החליטו בעצת גדולים שלא לפרסם את הדבר. שמרנו על המחלה בסוד. אפילו אחיותי הנשואות לא ידעו דבר. הן רק ידעו ש"אני מאוד לחוצה מהחתונה".

נסעתי לפנות בוקר כדי לקבל את הטיפולים. השתדלתי להתייצב בלימודים באותו היום. ה' ריחם עלי, ההקרנות לא השפיעו הרבה על שְערי כך שלא ראו עליי כלום.

המצב הלך והחמיר. הרופאים המליצו על ניתוח. הניתוח היה מסובך וארך 12 שעות. יומיים לאחר הניתוח לא פתחתי עיניים. אחר כך שמעתי שהרופאים הכינו את הורי לקראת האפשרות שאשָׁר 'צמח' לכל החיים.

ב"ה התעוררתי. שבוע לאחר מכן השתחררתי מבית הרפואה. הניתוח עבר ב"ה בהצלחה מלאה. נותר לי לבוא כל חצי שנה לבדיקה. החתונה תיערך אי"ה בזמן.

חודש אחרי הניתוח הרופאים הבהירו לי שאין לי שום סיכוי שיהיו לי ילדים. הגעתי ליאוש עמוק. רציתי מרצוני לעזוב את השידוך, את הלימודים, לעזוב את הכל. כשהתייעצנו עם האדמו"ר, הוא אמר שעלינו להפקיד את ההחלטה הזו בידיים של החתן ומשפחתו.

אבא שלי התקשר אל המחותן וביקש ממנו להיפגש במקום דיסקרטי. אבא שלי סיפר את כל הסיפור למחותן. הוא היה חיוור מאוד. המחותן התקשה להאמין ושאל: "בטוח שאין שום סיכוי?". אבא הציג את המסמכים הרפואיים. המחותן קרא את המסמכים הרפואיים בעיון.

פתאום הדף התחיל להתמלא בכתמים. אבא שלי הבין שהוא בוכה. אבא שלי הסביר לו שהוא צריך להחליט אם הוא מעוניין להמשיך את השידוך. אבא שלי הוסיף: "אין בלב שלי או בלב בתי עליכם. תחליטו מה שתחליטו. נקבל זאת

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל וילד יחיא בן יוסף ז"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל יצחק בן ברוקו דב ז"ל זהבה בת שושנה רייזל ע"ה מאירה בת יפה ע"ה מרים בן דבורה ז"ל אקבלי יוסף חיים בן נוסכה ז"ל ר' שאול בן סילביה זצ"ל צדיק חכם בן חזלה ז"ל שני בת אסתר ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל מסודי בת חביבה ע"ה חווה בת יעקב צבי ע"ה אסתר בת גולה גאולה ע"ה יצחק בן מישא אסתר ז"ל יוסף בר סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה רחל רפאת בת השמת ע"ה יעקב בן אסתר ז"ל יעקב בן נעמה ז"ל יוסף בן מרים נוסרת ז"ל יעקב בן אסתר ז"ל יעקב בן נעמה ז"ל לטיף בן פרחת ז"ל מרים בת שרה ע"ה אריה בן מרים ז"ל אריה בן פרחת ז"ל אביבה לויש ע"ה אלון בן סעדה ז"ל גורג'יה בת נעימה ע"ה שרה בת נריקס ע"ה אילנה (מחרוזה) בת שרה ע"ה אליאור בן פרידה ז"ל

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל רחמים בן רחל ז"ל חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה חי יזי בן קלרה ז"ל ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה ר' דב בן בנימין אלטר ז"ל אורה בת נעימה ע"ה מישא אסתר בת זרה ע"ה מסעוד בן יקוט ז"ל רחמה בת מסעודה ע"ה הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אליהו אליאס בן אלגריה ז"ל שמואל בן רבקה ז"ל רפאל בן אסתר ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל דב בן יצחק ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה סלים בן פרחת ז"ל יעקב בן סלימה ז"ל ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה יהודה בן סעידה ז"ל עפאת בת השמת ע"ה כל נשמות עם ישראל